

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5184/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Војиновић, адвокат из ..., против туженог Привредно друштво за производњу, грађевинарство и превоз „Аtenic commerce“ ДОО Чачак, чији је пуномоћник Миодраг Алексић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5205/19 од 19.05.2020. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5205/19 од 19.05.2020. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 734/19 од 11.09.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених физичких болова 260.000,00 динара, на име претрпљеног страха 160.000,00 динара и на име умањења опште животне активности 150.000,00 динара са законском затезном каматом на наведене износе почев од 19.04.2018. године, као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка од 152.100,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5205/19 од 19.05.2020. године, усвојена је жалба тужиле, па је преиначена првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужили на име правичне накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених физичких болова 160.000,00 динара, на име претрпљеног страха 112.000,00 динара и на име умањења животне активности 120.000,00 динара са законском затезном каматом на наведене износе почев од 11.09.2019 године, као дана пресуђења па до исплате, док је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да се обавезе тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених физичких болова још 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха још 48.000,00 динара и на име умањења животне активности још 30.000,00 динара

са законском затезном каматом на наведене износе почев од 19.04.2018. године па до исплате, као и за тражену законску затезну камату на досуђене износе ближе наведене у изреци за период од 19.04.2018. године до 11.09.2019. године и тужени обавезан да тужилји накнади трошкове парничног поступка од 213.920,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја се 13.01.2016. године око 06,05 часова кретала из правца своје куће ка ... у којој је запослена. На путу до посла било је снега и леда, због чега је водила рачуна о кретању и обућу прилагодила временским условима – носила је чизме са крампонима. Кад је дошла до улаза Фабрике резаног алата, који је био под ледом и са благим нагибом, заобишла га је тако што је изашла на коловоз, а потом се вратила на пешачку стазу испред фирме туженог, где је направила пет корака након чега се оклизнула и пала. У том тренутку није било пролазника који би јој помогли, па је сама устала и са повређеном руком дошла на одељење на којем је била запослена. Колеге су је одвеле у Ургентни центар где је прегледана и констатована јој повреда – прелом десне руке, због чега јој је десни ручни зглоб имобилисан. Тужилја је навела да је тротоар испред фирме туженог био делимично очишћен, са обе стране тротоара налазиле су се наслаге снега настале од чишћења, да по средини тротоара није било снега, али је било леда, те да је на истом месту где је она пала истог дана пала и њена колегиница ББ. У својству сведока саслушане су и тужилјине колегинице навеле су и то: ВВ да јој се тужилја по доласку на посао пожалила да се повредила услед пада на тротоару испред ограде туженог, ББ да пролази истим путем ради доласка и одласка са посла, да јој је познато да на тротоару углавном има снега, али да испред фирме туженог није било снега, да се исто јутро (када се тужилја оклизнула) оклизнула на леду испред Фабрике резаног алата, ГГ да није видела начин и место на коме се тужилја повредила, да јој је тужилја објаснила сваки детаљ пада, те да јој је то место непознато, ДД да са тужилјом ради на истом одељењу, да је тужилју први пут видела након 15 дана од дана пада, да јој је тада тужилја рекла да се оклизнула код фирме “Беневенто” која се налази пре фирме туженог. Саслушани у својству сведока радници туженог истакли су да се код туженог сваке године уредно чисти снег, да у обављању наведеног посла учествује неколико радника који за уклањање снега поред лопата користе и виљушкар и скип, да се чишћење снега врши унутар круга фирме и на тротоару испред фирме, да се сакупљени снег уклања тако што се утовари у камионе и одвози, да је тако било и у јануару 2016. године, као и да је за одвожење снега ангажована фирма “Татовић”. Истакли су и да се со посипа када временски услови захтевају у случају већих мразева, након чишћења снега. ЋЋ и ЕЕ запослени као чувари код туженог, навели су да је радно време чувара од 17,00 часова до 7,30 часова наредног дана, да у случају падавина током ноћи врше чишћење снега унутар круга фирме, да се снег са тротоара лагерије на зелену површину која се налази између тротоара и коловоза, који се затим одвози камионима, да се со увек баца по тротоару и

унутар круга фирме у току дана, као и у току ноћи што раде чувари, када се за тим укаже потреба. Истакли су и да никоме од радника туженог није било познато да је тужиља 13.01.2016. године пала на тротоару испред фирме туженог.

Из извештаја Опште болнице Чачак о повреди на раду од 14.01.2016. године, утврђено је да је повреда наступила 13.01.2016. године око 6,20 часова, као и да је тужиља пала у ул. ... на тротоару код „Atenic commerce“ ДОО Чачак. Из извештаја МУП ПУ Чачак од 13.01.2016. године утврђено да је у Ургентном центру обављен разговор са тужиљом која је изјавила да је 13.01.2016. године око 6,20 часова, у ул. ... код приватног предузећа „Atenic commerce“ ДОО Чачак, док се кретала наведеном улицом приликом одласка на посао оклизнула и пала на десну руку, а из потврде од 02.03.2016. године, утврђено је да је 13.01.2016. године у 15,58 часова лице задужено за безбедност и заштиту на раду ... у Чачку поднело пријаву да је тужиља, приликом доласка на посао пала и задобила повреду - прелом десне руке. Из извештаја Републичког хидрометеоролошког завода од 05.09.2016. године, утврђено је да је 13.01.2016. године максимална температура ваздуха била 9,8 степени, минимална температура 0,8 степени, док је минимална температура ваздуха на 5 цм висине изнад тла била минус 3 степена. Оценом налаза и мишљења вештака ортопеда и вештака неуропсихијатра утврђен је интензитет и време трајање болова и страха које је тужиља трпела услед задобијених повреда, као и да је код тужиље трајно присутна душевна патња због умањења животне активности од 7%, настала као последица предметне незгоде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев закључивши да тужиља није доказала да је 13.01.2016. године испред пословног простора туженог било леда, те да се због постојања леда оклизнула на наведеној површини. Међутим, другостепени суд је из овако утврђеног чињеничног стања, закључио да чињеница да се тужиља критичном приликом оклизнула на тротоару поред оградe туженог произилази из исказа тужиље, из извештаја о повреди на раду који је сачињен од стране Опште болнице Чачак, из извештаја ПУ Чачак и исказа сведока ВВ, док из извештаја Хидрометеоролошког завода произилази да је температура ваздуха критичног дана била у минусу што указује на постојање леда, оценивши да је тужиља доказала да је критичном приликом до пада дошло услед проклизавања на тротоару поред оградe туженог, због чега је преиначио првостепену пресуду и делимично усвојио тужбени захтев закључивши да постоји одговорност туженог за штету коју је критичном приликом претрпела тужиља у смислу одредбе члана 9. став 5. Одлуке о комуналном реду и општем уређењу („Службени лист града Чачка”, број 11/2015), као и да у настанку штетног догађаја има доприноса тужиље од 20%.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом туженог истиче да је другостепени суд без отварања главне расправе утврдио другачије чињенично стање, те на тај начин учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1, у вези члана 383. став 3. Закона о парничном поступку.

Наиме, пред првостепеним судом је спроведен доказни поступак саслушањем тужиље у својству парничне странке, као и бројних сведока – тужилиних колегиница и радника запослених код туженог. Другостепени суд је, без отварања главне расправе, своју одлуку засновао на другачијој оцени исказа тужиље и исказа сведока ВВ, не дајући истовремено и оцену исказа осталих сведока који су дати пред првостепеним судом. У

конкретном случају другостепени суд је утврдио да је тужила доказала да је критичном приликом до пада дошло услед проклизавања на тротоару поред оgrade туженог па, имајући у виду да је обавеза чишћења леда на тротоару испред фирме туженог била на туженом, у смислу одредбе члана 9. став 5. Одлуке о комуналном реду и општем уређењу (“Службени лист града Чачка”, број 11/2015), постоји одговорност туженог за штету коју је критичном приликом претрпела тужила. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, другостепени суд није могао без одржавања главне расправе одлуку засновати на другачијој оцени доказа изведених пред првостепеним судом, односно није могао без извођења доказа пред другостепеним судом извести другачији закључак и на тако утврђеном чињеничном стању засновати своју одлуку. Због учињене битне повреде одредаба парничног поступка у другостепеном поступку побијана одлука је морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка тако што ће имајући у виду наводе тужиле, ако нађе да је ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања потребно да се понове већ изведени докази, у складу са овлашћењем из члана 383. став 3. ЗПП заказати расправу на којој ће поновним извођењем доказа разјаснити да ли се тужила оклизула испред капије туженог, те уколико јесте да ли је било снега и леда испред капије, при том имајући у виду да је тужени у току поступка тврдио да је тротоар на делу ул. ..., који се протеже поред пословног простора туженог био сув без снега и леда, те да су снег и лед били очишћени, а што произилази и из исказа сведока ББ, као и радника туженог и у том смислу оценити да ли су били испуњени услови за одговорност туженог, након чега ће донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, применом члана 415. став 1. и 416. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић